

Αριθμός Απόφασης: 294./2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

τακτική διαδικασία

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή ..., Πρωτόδικη, η οποία ορίστηκε από τον Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα ...

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την ... Ιουλίου 2020 για να δικάσει την από ...-2019 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου ... αγωγή μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: ... κατοίκου ..., ..., με ΑΦΜ ..., που παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Θεοδώρου Τσαδήμα, ο οποίος κατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις, κατ' άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ, δυνάμει της από ...- 2019 δήλωσης παροχής πληρεξουσιότητας - εξουσιοδότησης του ενάγοντος, κατά τους ορισμούς του άρθρου 96 ΚΠολΔ.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: ..., κατοίκου ..., ..., με ΑΦΜ ..., ο οποίος παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Κωνσταντίνου Μπαρούτα, ο οποίος κατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις, κατ' άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ, δυνάμει του από ... 2019 δικαστικού πληρεξουσίου του ενάγοντος, κατά τους ορισμούς του άρθρου 96 ΚΠολΔ.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από ...-2019 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στην Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ...2019, προσδιορίστηκε μετά την πάροδο των νομίμων προθεσμιών και το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας για την δικάσιμο της ...-2020 (δυνάμει της από ...-2019 πράξης ορισμού δικασίμου) και ενεγράφη στο πινάκιο με πρωτοβουλία του αρμόδιου Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου, κατ' άρθρο 237 παρ. 4 εδ. ε' ΚΠολΔ (όπως ισχύει μετά το Ν. 4335/2015). Κατά την ως άνω δικάσιμο της ...-2020 η συζήτηση αυτής ματαιώθηκε λόγω αναστολής λειτουργίας των Δικαστηρίων της χώρας κατά το χρονικό διάστημα από 13-3-2020 έως 31-5-2020, σύμφωνα με το άρθρο 74 ν. 4690/2020. Ήδη η προκειμένη υπόθεση επαναφέρεται προς συζήτηση, αυτεπαγγέλτως, εκ της εγγραφής της στο πινάκιο για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο της ...-2020.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, μη αποκλεισμένης και της αξίωσης αποζημίωσης σύμφωνα και με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες. Κατά τη διάταξη δε του άρθρου 59 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί, και ειδικότερα να τον υποχρεώσει είτε σε πληρωμή χρηματικού ποσού, είτε σε δημοσίευμα είτε σε ο,τιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Με τις ανωτέρω διατάξεις προστατεύεται το δικαίωμα της προσωπικότητας, το οποίο αποτελεί πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου, με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα (βλ. Εφαθ 1028/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 2383/2011 ΔΙΜΕΕ 2011 σελ. 497). Η παρεχόμενη προστασία προϋποθέτει προσβολή από τρίτο, πρέπει δε αυτή (προσβολή) να αφορά σε οποιοδήποτε από τα αγαθά, τα οποία συνθέτουν ή αποτελούν έκφραση της προσωπικότητας του ατόμου και συγκροτούν τη σωματική, ψυχική, πνευματική και κοινωνική ατομικότητα του βλαπτομένου, και να συνεπάγεται μειωτική διαταραχή αυτής σε ένα από αυτά (βλ. ΑΠ 43/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, τα έννομα αγαθά, που περικλείονται στο δικαίωμα της προσωπικότητας, δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επιμέρους εκδηλώσεις, εκφάνσεις ή πλευρές του ενιαίου δικαιώματος επί της ίδιας προσωπικότητας, ώστε η προσβολή οποιοσδήποτε έκφρασης της προσωπικότητας να σημαίνει και προσβολή του ενιαίου αυτού δικαιώματος (βλ. ΑΠ 543/2009 ΧρΙΔ 2010 σελ. 253, ΑΠ 195/2007 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 1028/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΕφΔυτΣτερΕλ 10/2014 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ).

Στις εκδηλώσεις της προσωπικότητας, με την προαναφερόμενη έννοια, περιλαμβάνεται και η τιμή κάθε φυσικού προσώπου, δηλαδή η ηθική αξία που έχει πηγή την ατομικότητα και αντικατοπτρίζεται στην αντίληψη και την εκτίμηση που έχουν οι άλλοι για αυτό (βλ. Εφαθ 1028/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 2850/2012 ΕφαΔ 2013 σελ. 988, Εφαθ 5015/2012 ΔΙΜΕΕ 2013 σελ. 205, Εφαθ 2383/2011 ΔΙΜΕΕ 2011 σελ. 497), η οποία προστατεύεται και ειδικότερα από το Σύνταγμα (άρθρα 5 παρ. 2 και 9 παρ. 1), από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ, ν.δ. 53/1974, άρθρο 8) και από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ΔΣΑΠΔ, ν. 2462/1997, άρθρα 17 και 22). Προσβολή της τιμής μπορεί να λάβει χώρα όχι μόνο με λόγια ή έργα αλλά και με πράξεις διαταρακτικές της κοινωνικής προσωπικότητας του ανθρώπου, όπως εκείνες που εμπεριέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής ή επαγγελματικής εντιμότητας του προσώπου, ακόμη και όταν αυτές, απλώς, τον καθιστούν ύποπτο ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των επαγγελματικών του καθηκόντων ή άλλων εκφάνσεων της δραστηριότητάς του (βλ. ΑΠ 726/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτιος έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ, σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Από το συνδυασμό όλων των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι για να γεννηθεί αξίωση προστασίας από προσβολή της προσωπικότητας απαιτείται: α) προσβολή του δικαιώματος της προσωπικότητας, με πράξη ή παράλειψη άλλου, που διαταράσσει

μα ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) η προσβολή να είναι παράνομη, όπως είναι όταν προσκρούει σε διάταξη απαγορευτικού κανόνα δικαίου, χωρίς να ενδιαφέρει σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή (βλ. ΑΠ 308/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 389/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ), καθώς και όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή με την άσκηση δικαιώματος, το οποίο, όμως, είτε είναι, από την άποψη της έννομης τάξης, μικρότερης σπουδαιότητας, είτε ασκείται υπό περιστάσεις που καθιστούν την άσκησή του καταχρηστική, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 25 παρ. 3 του Συντάγματος ή 281 ΑΚ (βλ. ΑΠ 726/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 543/2009 ΧρΙΔ 2010 σελ. 253, ΕφαΘ 1028/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΕφΔυτΣτερΕΛ 10/2014 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ) και γ) για την επιδίκαση, ειδικά, χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, απαιτείται και υπαιτιότητα (δόλος ή αμέλεια) εκείνου, από τον οποίο προέρχεται η προσβολή, καθώς και επέλευση ηθικής βλάβης στον προσβληθέντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια προσβολή (βλ. ΑΠ 726/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Καθιερώνεται, επομένως, με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις, αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνο ως προς τη αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτείται και το στοιχείο της υπαιτιότητας (βλ. ΟΛΑΠ 812/1980 ΝοΒ 1981 σελ. 79, ΑΠ 726/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 1028/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Ας σημειωθεί ότι για την άρση της προσβολής, πρέπει η προσβολή να είναι παρούσα και ενεργή, για την αξίωση δε της παράλειψης της προσβολής στο μέλλον, πρέπει να υπάρχει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής και δεν αρκεί η επίκληση μιας υποθετικής απειλής, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις που να καθιστούν σφοδρά πιθανό ότι ο εναγόμενος θα συμπεριφερθεί κατά ορισμένο τρόπο (βλ. ΠΠραΘ 5162/2005 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, Καράκωστα «Αστικός Κώδικας», τόμος πρώτος, άρθρο 57, αριθμ. 555,556, σελ. 329).

Εξάλλου, προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις της εξύβρισης και της δυσφήμισης (απλής ή συκοφαντικής), που στρέφονται κατά του εννόμου αγαθού της τιμής, προβλέπονται δε και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός, που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι τούτο είναι ψευδές, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των ως άνω εγκλημάτων, απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονότος, που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχόμενη είτε από ίδια πεποίθηση ή γνώμη είτε από μετάδοσή της από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα, διάδοση υφίσταται όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της ανακοίνωσης που έγινε από άλλον. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου, που μπορεί να είναι οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο ή αρχή. Αυτό που αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια και είναι πρόσφορο για να βλάψει την τιμή και την υπόληψη του άλλου. Δεν αποκλείεται, ωστόσο, στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης, ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις άμεσα ή έμμεσα υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνο όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 361 ΠΚ, ιδίως εάν πρόκειται για εκφράσεις που αποτελούν συνηθισμένους τρόπους εκδήλωσης καταφρόνησης και ταπείνωσης του προσώπου προς το οποίο στρέφονται ή το οποίο αφορούν (βλ. ΑΠ 308/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 389/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 343/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 1028/2016 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Επιπρόσθετα, για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο ενώπιον τρίτου γεγονός είναι κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση του δράστη να ισχυρισθεί ενώπιον τρίτου ή να διαδώσει το βλαπτικό γεγονός, για δε την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, απαιτείται, επιπλέον, και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Ωστόσο, σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψευδές του γεγονότος, που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε, ή είχε αμφιβολίες για αυτό, δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, παραμένει, όμως, η απλή δυσφήμιση ως προσβάλλουσα, επίσης, την

προσωπικότητα σε βαθμό μη ανεκτό (βλ. ΑΠ 1490/2010 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 362 ΠΚ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 366 παρ. 1 και 3 ΠΚ, προκύπτει ότι αν αποδεικνύεται ότι το δυσφημιστικό γεγονός είναι αληθές, δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της δυσφήμισης, είναι δυνατόν, όμως, να στοιχειοθετείται το από τη διάταξη του άρθρου 361 του ίδιου Κώδικα προβλεπόμενο έγκλημα της εξύβρισης, αν από τον τρόπο της εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις, υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 366 παρ. 3 ΠΚ (βλ. ΑΠ 2680/2008 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, Εφθεορ 1289/2009 Αρμ 2009 σελ. 1911).

Επιπλέον, προσβολή της τιμής και της υπόληψης και, συνακόλουθα, μειωτική διαταραχή της προσωπικότητας λαμβάνει χώρα και με την τέλεση της τυποποιούμενης στη διάταξη του άρθρου 229 παρ. 1 ΠΚ αξιόποινης πράξης της ψευδούς καταμήνυσης, ως ίσχυε πριν την τροποποίησή της με τον ν. 4619/2019, που θεμελιώνεται αντικειμενικά με την υποβολή ψευδούς έγκλησης ή με την ψευδή ανακοίνωση στην αρχή ότι άλλος τέλεσε αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση, υποκειμενικά δε με πρόθεση που ενέχει τη θέληση της πραγμάτωσης της αντικειμενικής υπόστασης της αξιόποινης αυτής πράξης και τη γνώση του υπαιτίου ότι η καταμήνυση ή ανακοίνωση είναι ψευδής και ακόμη με σκοπό αυτού να προκαλέσει την καταδίωξη του μηνυομένου για την εκτιθέμενη στη έγκληση ή την ανακοίνωση αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση (βλ. ΑΠ 753/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 886/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικώς κολάσιμη πράξη, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της ψευδορκίας μάρτυρα, που προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 224 ΠΚ. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 224 παρ. 1 ΠΚ (πριν την ισχύ του ν. 4619/2019), με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται, όποιος, ενώ εξετάζεται ενόρκως ως μάρτυρας ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί ένορκη εξέταση ή αναφέρεται στον όρκο που έχει δώσει, καταθέτει εν γνώσει του ψέματα ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδορκίας μάρτυρα, απαιτείται ο μάρτυρας να καταθέσει, ενώπιον αρχής που είναι αρμόδια για την ένορκη εξέταση του, τα πραγματικά περιστατικά που κατέθεσε να είναι ψευδή και να υπάρχει άμεσος δόλος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση αυτού, ότι αυτά που κατέθεσε είναι ψευδή ή ότι έχει γνώση των αληθινών, αλλά σκοπίμως τα αποκρύπτει ή αρνείται να τα καταθέσει. Επίσης, τα κατατιθέμενα στη δίκη γεγονότα πρέπει να σχετίζονται ουσιαστικά ή διαδικαστικά με την υπόθεση, ανεξαρτήτως αν είναι ουσιώδη ή επουσιώδη και ειδικότερα επί ποινικής δίκης τα κατατιθέμενα πρέπει να αναφέρονται στα στοιχεία του διωκόμενου εγκλήματος ή σε περιστατικά συνδεδεμένα αναπόσπαστα με αυτά (ΑΠ 300/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1591/2004 ΠΧ ΝΕ 645). Αμέσως παθών από το αδίκημα της ψευδορκίας μάρτυρα είναι μόνο αυτός, του οποίου προσβάλλεται ατομικό έννομο συμφέρον από την κατάθεση και ειδικότερα επί ποινικής δίκης αμέσως παθών είναι ο διάδικος (Μ. Μαργαρίτη, Ποινικός Κώδικας, άρθρο 224 αρ. 41).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή του, ο ενάγων εκθέτει, ότι στα πλαίσια της σε βάρος του ίδιου διερεύνησης του αδικήματος της μη καταβολής δεδουλευμένων απαιτήσεων προς τον εναγόμενο, κατόπιν της αναφερόμενης καταγγελίας του τελευταίου ενώπιον του ΣΕΠΕ Φθιώτιδας, βάσει και της οποίας σχηματίστηκε η αναφερόμενη ποινική δικογραφία σε βάρος του ίδιου (ενάγοντος), και δη με την από ...-2014 έκθεση ένορκης εξέτασης ως μάρτυρα του εναγόμενου κατά τη σχετικώς διενεργηθείσα προανάκριση, ο εναγόμενος ισχυρίστηκε εν γνώσει του ψευδώς ότι οι αναφερόμενες στην αγωγή αποδείξεις

καταβολών δεδουλευμένων ... 2012 και δώρου Χριστουγέννων του έτους αυτού, τις οποίες προσκόμισε ο ενάγων στην Επιθεώρηση Εργασίας περιέχουν πλαστογραφημένη την υπογραφή του (εναγόμενου). Ότι, ακολούθως, με αφορμή την ως άνω κατάθεση του εναγόμενου εξήχθησαν αντίγραφα και σχηματίστηκε η αναφερόμενη στην αγωγή ποινική δικογραφία σε βάρος του ίδιου (ενάγοντος), για το αδίκημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως. Ότι, ακολούθως, στα πλαίσια της σχετικής προανάκρισης για το αμέσως προαναφερόμενο ποινικό αδίκημα, ο εναγόμενος με την από ...-2015 ένορκη μαρτυρική κατάθεσή του επανέλαβε τους ανωτέρω ψευδείς ισχυρισμούς του, ενώ δήλωσε επιπλέον ότι επιθυμεί την ποινική δίωξη του πλαστογράφου. Ότι στη συνέχεια παραγγέλθηκε γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, με βάση τα συμπεράσματα της οποίας, στις εν λόγω εξοφλητικές αποδείξεις έχει τεθεί η υπογραφή του εναγόμενου, κι ως εκ τούτου η εν λόγω έγκληση του εναγόμενου σε βάρος του ίδιου τέθηκε στο αρχείο. Ότι, τέλος, ο εναγόμενος τους ίδιους ψευδείς ισχυρισμούς του, επανέλαβε και στην ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Λαμίας, κατά τη συνεδρίαση της ...-2017, κατά την οποία εκδόθηκε η αναφερόμενη στην ανωγή απόφαση, δυνάμει της οποίας ο ίδιος (ενάγων) καταδικάστηκε για το αδίκημα της μη καταβολής δεδουλευμένων, δηλαδή για παράβαση του άρθρου 28 ν. 3996/2011. Ότι ο εναγόμενος με την από ...-2015 ένορκη κατάθεσή του, επέχουσα θέση έγκλησης, εν γνώσει του καταμήνυσε ψευδώς τον ίδιο με σκοπό να προκαλέσει την ποινική του δίωξη. Ότι από τις ως άνω υπαίτιες και παράνομες πράξεις του εναγόμενου, που πραγματώνουν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση των αδικημάτων της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδορκίας μάρτυρα και της ψευδούς καταμήνυσης, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο ένδικο δικόγραφο, προσβλήθηκε η τιμή, η υπόληψη και εν γένει η προσωπικότητα του ίδιου, που υπέστη την προσδιοριζόμενη στην αγωγή ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματική ικανοποίηση. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί, αφενός μεν να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, να του καταβάλει για την ανωτέρω αιτία το ποσό των 10.000,00 ευρώ και αφετέρου να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος οφείλει να του καταβάλει για την ίδια αιτία το ποσό των 35.000,00 ευρώ, άπαντα δε τα ως άνω χρηματικά ποσά με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Επίσης, ζητεί να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή κατά το καταψηφιστικό της σκέλος, να απειληθείσε βάρος του εναγόμενου προσωπική κράτηση διάρκειας δώδεκα (12) μηνών, ως μέσο εκτέλεσης και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή, παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση, κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 9, 12, 13, 14 παρ. 2 και 33, 22 ΚΠολΔ), είναι δε υποστατή, παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 297, 298, 299, 330, 914, 932, 340, 341, 346 ΑΚ 176, 907-908 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί προσωπικής κράτησης του εναγόμενου, το οποίο είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, διότι, αφενός κατά το καταψηφιστικό μέρος της αγωγής, κατ' άρθρ. 1047 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την αντικατάσταση της με το άρθρ. 62 ν. 3994/2011 (με το οποίο ενσωματώθηκε στην εν λόγω παράγραφο η Υπουργική Απόφαση 12082 (ΦΕΚ ΕΓ 318/20-2-2009), που αύξησε το ποσό της απαίτησης, δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση για απαίτησή που, όπως εν προκειμένω, είναι μικρότερη από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ (βλ. ενδεικτικά ΕφΠειρ 46/2015, Νόμος), αφετέρου κατά το αναγνωριστικό της αίτημα που υπερβαίνει το ποσό των 30.000,00 ευρώ, η προσωπική κράτηση προϋποθέτει εκτελεστό τίτλο (άρθρο 904 ΚΠολΔ) και τέτοιο αποτελούν οι καταψηφιστικές αποφάσεις και όχι και εκείνες που προβαίνουν σε αναγνώριση δικαιώματος (βλ. ΕφαΘ 628/2003 ΕΛΛΔνη 2004.1470, ΕφΠειρ 1014/1992 ΑρχΝομολ 44.63, ΕφαΘ 443/1981 ΕΛΛΔνη 24.117, ΠΠραΘ 1553/2010 Νόμος). Ως εκ τούτων, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και από ουσιαστική άποψη, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το αναλογούν στο καταψηφιστικό αντικείμενό της τέλος

δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλέπε με αριθ. ... e-Παράβολο και σχετική απόδειξη πληρωμής ... BANK).

Κατά το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ, το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων, που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται «γ) για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή δ) σε ανάλογες περιπτώσεις». Ως δικαιολογημένο ενδιαφέρον νοείται η επιδίωξη σκοπού (δημόσιου ή ιδιωτικού) που αναγνωρίζεται από το δίκαιο ως άξιος προστασίας. Βασική προϋπόθεση της δικαιολογητικής αυτής περίπτωσης αποτελεί ότι η προσβλητική της τιμής κλπ εξωτερίκευση ήταν εύλογη και αναγκαία για την προστασία του συμφέροντος του δράστη, δηλαδή ότι αποτελεί, με βάση τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, το επιβαλλόμενο και αντικειμενικώς αναγκαίο μέσο προς διαφύλαξη του δικαιώματος, χωρίς το οποίο η διαφύλαξή του δεν ήταν δυνατή. Το προστατευόμενο συμφέρον, κατ' αρχήν, πρέπει να ανήκει στον ίδιο τον δράστη, μπορεί, όμως, να αφορά και το συμφέρον της ολότητας, περιορισμένα δε και το συμφέρον τρίτου, πράγμα που νοείται ιδίως για την προστασία της ζωής και της περιουσίας συγγενικών προσώπων που δεν υπερβαίνει το αντικειμενικά αναγκαίο μέτρο (βλ. Μ. Μαργαρίτη, Ποινικός Κώδικας, 2003, άρθρο 367 παρ. 5 & 6, σελ. 1014 - 1015). Η τελευταία αυτή διάταξη (ΠΚ 367) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57 - 59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρόμενου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της ΠΚ 367 παρ. 2), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περιπτώσεως του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσεως του παρανόμου της προσβολής. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω διαφύλαξης δικαιώματος και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωσή του προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της ΠΚ 367 παρ. 2, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363-362 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 109/2012), περιστατικά που προτείνονται κατ' αντένσταση από τον ενάγοντα κατά της ένστασης του εναγομένου από τις διατάξεις του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ (ΑΠ 265/2015, ΑΠ 109/2012, ΑΠ 271/2012, ΑΠ 532/2011 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΠατρ. 335/2017 δημοσιευμένες σε ΤΝΠ Νόμος).

Ο εναγόμενος με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις του ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου αρνείται τα θεμελιωτικά της υπό κρίση αγωγής πραγματικά περιστατικά. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι ο ενάγων άσκησε καταχρηστικά την αγωγή, δεδομένου ότι αυτή ασκήθηκε ενάμιση περίπου χρόνο μετά την αναφερόμενη στις προτάσεις του εναγομένου εισαγγελική διάταξη περί αρχειοθέτησης της εγκλήσεως του ίδιου σε βάρος του ενάγοντος, χωρίς μάλιστα ο τελευταίος να ζητήσει την ποινική δίωξη του ίδιου (εναγομένου), και με προφανή σκοπό την αποφυγή συνέχισης της επισπευδόμενης από τον ίδιο (εναγόμενο) αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του ενάγοντος (για επιδικασθείσες απαιτήσεις δεδουλευμένων αποδοχών). Με αυτό το περιεχόμενο ο

ισχυρισμός αυτός του εναγόμενου, ο οποίος επιχειρείται να θεμελιωθεί στην διάταξη του άρθρου 281ΑΚ, είναι απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος, διότι ο εναγόμενος αρνείται τα περιστατικά που στηρίζουν το σχετικό δικαίωμα του ενάγοντος και συνεπώς δεν μπορεί να θεμελιωθεί η από το ως άνω άρθρο ένσταση, αφού μόνο υπαρκτό δικαίωμα είναι λογικώς δυνατό να ασκηθεί, ώστε να νοείται καταχρηστική άσκησή του (ΑΠ 999/2019 ΤΝΠ Νόμος). Επιπλέον διατείνεται, ότι δεν ενήργησε με σκοπό βλάβης της τιμής και της εν γένει προσωπικότητας του ενάγοντος, αλλά αντιθέτως, στο πρόσωπό του συντρέχει περίπτωση δράσης για τη διασφάλιση δικαιώματος του, και ως εκ τούτου νόμιμος λόγος άρσης του αδικού της αποδιδόμενης σε αυτόν πράξης, δεδομένου ότι αποκλειστικός σκοπός του ήταν η προάσπιση των οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων του ιδίου, στο πλαίσιο των δικών που είχαν ανοιχθεί από τον ίδιο με αντικείμενο τη μη καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών από μέρους του ενάγοντος. Ο παραπάνω ισχυρισμός του εναγόμενου είναι ορισμένος και νόμιμος, μόνο σε περίπτωση που κριθεί ότι έχει τελεσθεί εις βάρος του ενάγοντος το αδίκημα της απλής δυσφήμισης, ερειδόμενος στις διατάξεις των άρθρων 367 παρ. 1 περ. γ' ΠΚ και 262 παρ. 1 ΚΠολΔ, συνιστώντας την καταλυτική της βάσης της αγωγής, που στηρίζεται στην απλή δυσφήμιση, ένσταση άρσης του αδικού της προσβολής λόγω διαφύλαξης (προστασία) δικαιώματος, εξεταζόμενος, περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική βασιμότητά του.

Από τα αποδεικτικά μέσα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και συγκεκριμένα από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα κατά την ουσιαστική εκτίμηση της υπόθεσης, καθώς και από τις με αριθμό ...-2019 ένορκες βεβαιώσεις των ... και ... ενώπιον της Ειρηνοδίκης Λαμίας, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, οι οποίες λήφθηκαν νομότυπα, μετά από προηγούμενη κλήτευση του εναγόμενου τουλάχιστον δυο (2) ημέρες πριν (βλ. τη με αριθμό ...-2019 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Λαμίας, με έδρα στο Πρωτοδικείο Λαμίας, ...), καθώς και από τις με αριθμό ...- 2019 ένορκες βεβαιώσεις των ..., ... ενώπιον της συμβολαιογράφου Λαμίας ..., που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος, και οι οποίες λήφθηκαν νομότυπα, μετά από προηγούμενη κλήτευση του ενάγοντος τουλάχιστον δυο (2) ημέρες πριν (βλ. τη με αριθμό ...- 2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Λαμίας, με έδρα στο Πρωτοδικείο Λαμίας ...), σημειούμενου ότι οι περιεχόμενες στην ως άνω πράξη της ανωτέρω συμβολαιογράφου, ένορκες βεβαιώσεις των ..., λήφθηκαν νομότυπα ενώπιον της ανωτέρω συμβολαιογράφου, παρότι από το περιεχόμενο της πράξης αυτής προκύπτει, ότι αυτές δόθηκαν ερήμην του ενάγοντος και χωρίς να μνημονεύεται αν η ακριβής ώρα λήψης εκάστης από αυτές ήταν αυτή που μνημονεύεται στη σχετική κλήση που επιδόθηκε στον ενάγοντα (ήτοι η ...:45 και ...:00 αντίστοιχα), δεδομένου ότι από τη συμβολαιογραφική αυτή πράξη αποδεικνύεται ότι η λήψη τους ακολούθησε διαδοχικά την κατά σειρά πρώτη ένορκη βεβαίωση της ..., η οποία, όπως αποδεικνύεται, έλαβε χώρα τη ...-2019 και ώρα ...:30 (βλ. ΕφΔωδ 285/2019 ΝΟΜΟΣ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων διατηρεί στη Λαμία ατομική επιχείρηση με την επωνυμία «...», και αντικείμενο την εισαγωγή βιομηχανικών ειδών και εργαλείων. Την ... 1997 δυνάμει προφορικής σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσέλαβε τον εναγόμενο προκειμένου να απασχοληθεί στην επιχείρηση ως περιοδεύων πωλητής. Την ...-2013 ο εναγόμενος προσέφυγε στο ΣΕΠΕ Φθιώτιδας υποβάλλοντας καταγγελία σε βάρος του ενάγοντος, επικαλούμενος ότι ο τελευταίος δεν του έχει καταβάλει τον μισθό του από τον Δεκέμβριο του 2012 έως και τον Φεβρουάριο του 2013, καθώς και ότι χωρίς τη συγκατάθεσή του μετέβαλε την ειδικότητά του, από αυτή του περιοδεύοντα πωλητή σε αυτή τη συσκευαστή. Στη συνέχεια και στα πλαίσια της ποινικής δικογραφίας που σχηματίστηκε σε βάρος του ενάγοντος δυνάμει της με αριθ. Πρωτ. .../2013 αναφοράς του ΣΕΠΕ

Φθιώτιδας, για το αδίκημα της μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών προς των εναγόμενο, συντάχθηκε η από ...-2014 έκθεση ένορκης εξέτασης του εναγόμενου ως μάρτυρα ενώπιον του Ανθ/μου ... του Α.Τ Λαμίας παρουσία και της Υπαρχ/κα ..., που προσλήφθηκε ως Β' Ανακριτική Υπάλληλος, στην οποία διαλαμβάνονται και οι, μεταξύ άλλων, ακόλουθοι ισχυρισμοί του εναγόμενου, που παρατίθενται αυτολεξεί: «[...]Οι αποδείξεις που αφορούν Δεκέμβριο 2012 και Δώρο Χριστουγέννων 2012, τις οποίες και προσκόμισε στην Επιθεώρηση Εργασίας έχει πλαστογραφήσει την υπογραφή μου και τα χρήματα που αναλογούν στα προαναφερόμενα καθώς επίσης και χρήματα για τους μήνες Ιανουάριο 2013, Φεβρουάριο 2013 και Μάρτιο 2013, δεν τα έχω εισπράξει. Έχω ένα εισπράξει μόνο το ποσό των (800) οκτακόσιων ευρώ ως έναντι, όπως φαίνεται και στην από ...-2013 απόδειξη [...]». Ακολούθως, για το αδίκημα της μη καταβολής δεδουλευμένων από μέρους του ενάγοντος, ασκήθηκε ποινική δίωξη με την από ...-2015 παραπομπή του τελευταίου στο ακροατήριο του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Λαμίας, ενώ αναφορικά με το αδίκημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως εξήχθησαν αντίγραφα και σχηματίστηκε η με .../10 ποινική δικογραφία, προς διερεύνηση τέλεσης της πράξης αυτής (πλαστογραφίας μετά χρήσεως) που φέρεται να τελέσθηκε στη Λαμία την ...-2012. Στα πλαίσια της διενεργηθείσας προανάκρισης για το αδίκημα αυτό, ο εναγόμενος με την από ...-2015 ένορκη μαρτυρική κατάθεσή του επανέλαβε τους ισχυρισμούς του περί πλαστογράφησης της υπογραφής του και δήλωσε ότι επιθυμεί την ποινική δίωξη του πλαστογράφου, επέχουσας έτσι της ως άνω κατάθεσής του, θέσης έγκλησης. Πλέον συγκεκριμένα, ο εναγόμενος με την από ...-2015 ένορκη μαρτυρική του κατάθεσή ενώπιον της Πταισματοδίκη Λαμίας -επέχουσας θέσης έγκλησης- κατέθεσε, μεταξύ άλλων, τους ακόλουθους ισχυρισμούς του, παρατιθέμενους αυτολεξεί: «[...] Επιβεβαιώνω την από ...-2014 ένορκη εξέτάσή μου ως μάρτυρα στο ΑΤ Λαμίας και διευκρινίζω ότι επιθυμώ την ποινική δίωξη του εργοδότη μου για μη καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών μου οι οποίες αναλύονται ειδικότερα στην αναφορά Επιθεώρησης Εργασίας (κατά τη συζήτηση της εργατικής διαφοράς στον επόπτη εργασίας προσκομίσθηκαν από την πλευρά του εργοδότη αποδείξεις καταβολής μισθού Δεκεμβρίου 2012 με αριθμό σχετικού ... και απόδειξη καταβολής δώρου Χριστουγέννων 2012 με αριθμό σχετικού .... Οι υπογραφές στη θέση ο λαβών δεν είναι δικές μου. Κάποιος έθεσε αυτές κατ' απομίμηση της υπογραφής μου, δεν γνωρίζω το φυσικό πρόσωπο που έκανε την πλαστογραφία. Ουδέποτε έδωσα σε 3° πρόσωπο τη συναίνεση να υπογράψει για λογαριασμό μου. Συμφέρον από την κατάρτιση και την προσκόμιση των πλαστών αποδείξεων είχε ο εργοδότης. Δεν έχω κάνει μήνυση για πλαστογραφία. Επιθυμώ όμως την ποινική δίωξη του πλαστογράφου και αυτού που έκανε χρήση των πλαστών[...]». Ακολούθως, δια της από ...-2015 εισαγγελικής παραγγελίας, παραγγέλθηκε γραφολογική πραγματογνωμοσύνης σχετικά με τη γνησιότητα των επίμαχων υπογραφών επί των επίμαχων αποδείξεων πληρωμής. Ο διορισθείς πραγματογνώμονας στην από ...-2015 έκθεσή του κατέληξε ότι η υπογραφή στην από ...- 2012 απόδειξη πληρωμής μισθοδοσίας Δεκεμβρίου σε σχέση αντιπαραβολής με τον υπογραφικό τύπο του εναγόμενου παρουσιάζει ανάλογη χαρακτηριστική σύλληψη και ανάλογο σκεπτικό σύνθεσης, με βάση δε τα γραφολογικά ευρήματα - ομοιότητες η εν λόγω υπογραφή εκτιμάται σε υψηλό βαθμό πιθανολόγησης ότι έχει χαραχθεί δια χειρός εναγόμενου, επιπλέον η υπογραφή στην από ...-2012 απόδειξη πληρωμής δώρου Χριστουγέννων σε σχέση αντιπαραβολής με τις δειγματικές υπογραφές του εναγόμενου παρουσιάζει ανάλογα γραφολογικά και γραφοκινητικά χαρακτηριστικά και εκτιμάται ότι είναι γνήσια υπογραφή του, τεθείσα δια χειρός του, η δε αποτύπωση του ονοματεπωνύμου έχει χαραχθεί δια χειρός εναγόμενου, και τέλος οι υπό έλεγχο υπογραφές δεν παρουσιάζουν κοινά γραφολογικά χαρακτηριστικά σε σχέση αντιπαραβολής με τον υπογραφικό τύπο του ενάγοντος. Μετά την προσκομιδή στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών της ως άνω έκθεσης γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης του διορισθέντος δικαστικού γραφολόγου, ..., εκδόθηκε η με αριθ. ...-2017 εισαγγελική διάταξη, δυνάμει της οποίας απορρίφθηκε η από ...-2015 έγκληση του εναγόμενου κατά του ενάγοντος και οποιουδήποτε ετέρου προσώπου. Ωστόσο, και κατά τη δημόσια εκδίκαση του

αδικήματος της κατ' εξακολούθηση μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών με κατηγορούμενο τον ενάγοντα, που έλαβε χώρα ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Λαμίας κατά τη δικάσιμο της ... 2017, ο εναγόμενος εξεταζόμενος ενόρκως κατέθεσε, μεταξύ άλλων, αυτολεξεί τα ακόλουθα: «[...] Υπέγραφα αποδείξεις για ποσά που δεν πήρα. Του είχα εμπιστοσύνη. Μου έφερνε πολλές αποδείξεις μαζί για πολλούς μήνες και τις υπέγραφα. Βάλε παραπάνω υπογραφές για να μην σε απασχολώ συνέχεια, μου έλεγε γι' αυτό υπέγραφα. Πριν από τον Δεκέμβριο με πλήρωνε. [...] Ο κατηγορούμενος προσκόμισε ότι του ζητήθηκε στην επιθεώρηση. Δεν πληρώθηκα και δεν είναι δικές μου οι υπογραφές.». Κατόπιν όλων των παραπάνω, είναι γεγονός ότι ο εναγόμενος τελούσε σε γνώσει της αναλήθειας των παραπάνω ισχυρισμών του, ιδία μάλιστα, ενόψει και της προαναφερόμενης ενόρκης μαρτυρικής του κατάθεσης ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Λαμίας (κατά τη δικάσιμο της ... 2017, η οποία να σημειωθεί ότι ακολούθησε την προαναφερόμενη έκθεσης γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης και τη συνακόλουθη αυτής, εισαγγελική διάταξη περί απόρριψης της έγκλησής του), με τη οποία ανέφερε ρητά ότι ο ίδιος υπέγραφε αποδείξεις για ποσά που δεν είχε λάβει και ότι (ενν. ο ενάγων) του έφερνε πολλές αποδείξεις μαζί για πολλούς μήνες και τις υπέγραφε. Από το εν γένει περιεχόμενο της κατάθεσής του αυτής, πρόδηλα, αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος γνώριζε ότι οι επίμαχες υπογραφές δεν τέθηκαν από τον ενάγοντα, αφού, κατά τα λεγόμενά του, ο ίδιος υπέγραφε εκ των προτέρων αποδείξεις για ποσά που δεν είχε λάβει. Εξάλλου και με τις ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατατεθείσες προτάσεις του, ο εναγόμενος επιβεβαιώνει την αμέσως παραπάνω κατάθεσή του (βλ. σελ. 16 των εν λόγω προτάσεων), προσθέτοντας, μεταξύ άλλων, αυτολεξεί τα ακόλουθα: «[...]Τις αποδείξεις τις υπέγραφα τον Νοέμβριο για τους μήνες: Δεκέμβριο και δώρο Χριστουγέννων και Ιανουάριο, Φεβρουάριο, Μάρτιο, Απρίλιο και δώρο Πάσχα [...]», αποδεχόμενος -κατ' ουσία- τη γνησιότητα των κρινόμενων υπογραφών του, και τη συνακόλουθη σχετική του γνώση. Από τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά κρίνεται ότι ο εναγόμενος, αν και γνώριζε ότι η υπογραφή του στη θέση «ο λαβών» στις από ... 2012 αποδείξεις πληρωμής μισθοδοσίας Δεκεμβρίου 2012 και Δώρου Χριστουγέννων ήταν γνήσια, εντούτοις ψευδώς επικαλέστηκε την πλαστότητα αυτών δια των προαναφερόμενων ενόρκων μαρτυρικών του καταθέσεων ενώπιον των πιο πάνω προανακριτικών υπαλλήλων, της Πταισματοδίκη Λαμίας και του Δικαστηρίου και ψευδώς υπέβαλε σε βάρος του ενάγοντος την προαναφερθείσα έγκλησή του, πρόκειται δε για περιστατικά, που οπωσδήποτε προσέβαλαν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντα και έθιξαν την προσωπικότητά του. Ειδικότερα, όλα τα ανωτέρω, κατατέθηκαν εκ μέρους του εναγόμενου αφενός κατά τη δημόσια εκδίκαση και κατά το στάδιο της προανάκρισης για τη διερεύνηση του αδικήματος της μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών αφετέρου κατά το στάδιο της προανάκρισης για το αδίκημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως ενώπιον τρίτων, και δη ενώπιον των δικαστών, εισαγγελέων, δικαστικών γραμματέων, προανακριτικών υπαλλήλων, των παριστάμενων δικηγόρων καθώς και του ακροατηρίου που παρακολουθούσε την ως άνω δημόσια συνεδρίαση. Τα δε ψευδή γεγονότα, που επικαλέστηκε ο εναγόμενος σε βάρος του ενάγοντος, ήταν σε θέση να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του τελευταίου, καθότι τον εμφανίζουν ως ανέντιμο επαγγελματία και προσωπικότητα, η οποία δεν διστάζει να χρησιμοποιεί αθέμιτους τρόπους για να εξυπηρετήσει τα οικονομικά του συμφέροντα, φθάνοντας σε σημείο να πλαστογραφεί αποδείξεις πληρωμής εργαζομένου του, και στη συνέχεια να τις θέτει υπόψη δημοσίων αρχών. Επομένως, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι με την παραπάνω παράνομη και υπαίτια επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά, ήτοι ότι ο εναγόμενος, κατά τις ανωτέρω ημεροχρονολογίες, κατέθεσε ενόρκως ως μάρτυρας, εν γνώσει του, ψευδή γεγονότα, καταμήνυσε ψευδώς τον ενάγοντα με σκοπό να προκαλέσει την καταδίωξή του γι' αυτά, και ισχυρίστηκε αυτά ενώπιον τρίτων, προσέβαλε την προσωπικότητα του ενάγοντος κατά την ειδικότερη έκφανση της τιμής και της υπόληψής του, της προσωπικής και επαγγελματικής εντιμότητάς του, της ηθικής ακεραιότητας και υπόστασης αυτού, έχοντας τελέσει σε βάρος του τα αδικήματα της ψευδορκίας και της συκοφαντικής δυσφήμισης, κατ' εξακολούθηση, και τέλος, της ψευδούς καταμηνύσεως. Ζήτημα, δε,

διαφύλαξης (προστασία) δικαιώματος για την προάσπιση των επαγγελματικών και οικονομικών του συμφερόντων, όπως διατείνεται ο εναγόμενος με τις προτάσεις του, δεν τίθεται, απορριπτομένου ως αβάσιμου του σχετικού ισχυρισμού του, καθότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν δύναται να προταθεί σε περίπτωση τέλεσης εκ μέρους του υπαιτίου του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, όπως δέχθηκε εν προκειμένω το παρόν Δικαστήριο, κατά παραδοχή και της παραδεκτής και νόμιμης, προβαλλόμενης με την προσθήκη στις προτάσεις του ενάγοντος, σχετικής αντένστασης του τελευταίου. Εξαιτίας της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος, προκλήθηκε σε αυτόν ηθική βλάβη που συνίσταται στην ψυχική ταλαιπωρία και το διασυρμό που υπέστη από την προσβολή των ανωτέρω εκφάνσεων της προσωπικότητάς του, για την αποκατάσταση δε αυτής δικαιούται εύλογης χρηματικής ικανοποίησης. Ενόψει τούτων και λαμβανομένων υπόψη του βαθμού πταίσματος της εναγόμενου, όπως αυτός ανακύπτει από τα παραπάνω περιστατικά, του είδους της προσβολής, των συνθηκών τέλεσης της αδικοπραξίας, όπως εκτενώς αναπτύχθηκαν ανωτέρω, της εκτάσεως της βλάβης του ενάγοντος, της έλλειψης οιοδήποτε βαθμού πταίσματος αυτού, της περιουσιακής, κοινωνικής και προσωπικής κατάστασης των διαδίκων μερών, καθώς και της στενοχώριας και της ταλαιπωρίας που βίωσε ο ενάγων από την προσβολή της τιμής και της υπόληψής του μέσω των προαναφερθέντων συκοφαντικών ισχυρισμών για το πρόσωπό του, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο τελευταίος υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματική ικανοποίηση ποσού εννιά χιλιάδων (9.000,00) ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 25 παρ 1δ Συντ. σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 1 Σ, το άρθρο 932 ΑΚ και το άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (ΟΛΑΠ9/2015 ΑΠ90/2017, 211/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Μετά ταύτα, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η υπό κρίση αγωγή, ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των εννιά χιλιάδων (9.000,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του και μέχρι την εξόφληση. Περαιτέρω, κατά την κρίση του Δικαστηρίου δεν πρέπει να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή, διότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 908 ΚΠολΔ και πιο συγκεκριμένα διότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση της παρούσας, ενόψει της μη περιουσιακής φύσης της ένδικης αξίωσης του ενάγοντος δεν είναι δυνατό να προκαλέσει σημαντική ζημία σε αυτόν. Τέλος, ο εναγόμενος, που ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος (άρθρο 176 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των εννιά χιλιάδων ευρώ (9.000,00 €), με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ, σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στη Λαμία, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι αυτών, την 12-12-2020.